



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 8619/2024**  
**28.05.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Борисав Јовановић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., заједнички пуномоћник тужених од другог до четвртог реда је Горан Стајић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2947/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2947/23 од 16.11.2023. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2947/23 од 16.11.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Другог основног суда у Београду П 4226/22 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је Уговор о поклону оверен пред Другим општинским судом у Београду 05.02.1982. године под Ов. бр. .../... закључен између ББ (поклонодавац) и ЂЂ (поклонопримац), новиран касније закљученим уговором о доживотном издржавању између ББ, као примаоца издржавања и ЂЂ, као даваоца издржавања (овереним 28.12.2024. године у предмету Четвртог општинског суда у Београду РЗ 2204/04), те да наведени уговор о поклону не производи никакво правно дејство. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди право својине у време делације на 1/2 од 1/3 у катастру уписаног сувласничког дела непокретности њеног супруга ББ, дакле на 1/6 куће која се налази у ..., насеље ..., Улица ... број ..., на катастарској парцели .../... КО ..., пок. ЕЕ из ..., чији је правни следбеник тужила АА из ... . Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован предлог тужиле за одређивање привремене мере којим је тражила да суд забрани туженима ВВ, ГГ и ДД отуђење и оптерећење непокретности – куће, која се налази у ..., насеље ..., у улици ... број ..., на кат. парц. бр. .../... КО ..., до правноснажног окончања парничног поступка у предмету П 4226/22. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2947/23 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке и тужба у том делу одбачена. Преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је тужиља обавезана да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 276.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а захтев за досуду законске затезне камате од пресуђења до извршности је одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженима ВВ, ГГ и ДД, солидарно на име трошкова другостепеног поступка исплати 66.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење да је уговор о поклону закључен 05.02.1982. године новиран касније закљученим уговором о доживотном издржавању од 21.12.2004. године, из разлога што је уговор о поклону ништав у смислу члана 103. Закона о облигационим односима, па обавезе преузете тим уговором не производе правно дејство и не могу променити правни основ касније пуноважно закљученим теретним уговором од 21.12.2004. године. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснован закључак о ништавости уговора о поклону, Врховни суд налази да не постоје разлози који би у конкретном случају опавдавали одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, у вези примене одредби из чланова 348. – 352. Закона о облигационим односима којима је регулисана новација, као начин престанка обавезе.

Навод да постоји императив да суд у случају утврђења да је правни посао ништав, такав посао по службеној дужности уклони из правног промета тако што ће у изреци пресуде без обзира на захтев странке утврдити његову ништавост, Врховни суд не прихвата. Ово из разлога што по одредби члана 3. став 1. ЗПП у парничном поступку суд одлучује у границама захтева који су постављени у поступку, а пресуда осим формалне, садржи и материјалну правноснажност која представља везаност сваког суда за утврђење садржано у пресуди које је послужило као основ одлуке о постављеном тужбеном захтеву у парници. Побијана пресуда донета у другом степену заснована је на становишту да уговор о поклону не производи правно дејство, да обавезе из ништавог уговора о поклону нису настале, па не могу престати закључењем пуноважног уговора о доживотном издржавању, те је из тог разлога одлучено да је тужбени захтев неоснован.

Иако се ревизијом побија цела другостепена пресуда, она не садржи наводе везане за део пресуде - решење којим је првостепена пресуда укинута и тужба одбачена из разлога што је о захтеву за утврђење тековинског удела покојне ЕЕ већ пресуђено.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 29.09.2017. године, вредност предмета спора је 1.800.000,00 динара и не прелази наведени законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић